

Arrest

nr. 62 942 van 9 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 14 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. LAMOTTE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 28 juni 2010, verklaart er zich dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 14 maart 2011, verstuurd op 15 maart 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Krivenik, gemeente Hani i Elezit. U beschikt over de Kosovaarse nationaliteit. In juli 2009 vond er een vechtpartij plaats tussen u, uw broer B., uw neef S., uw neef S. en zijn zoon V.. U reed namelijk met uw tractor op een weg naar Hani i Elezit toen uw neef S. u tegenhield en zei dat u daar niet meer mocht rijden omdat de weg aan hem toebehoorde. Dit was de aanleiding van de vechtpartij. Uiteindelijk konden de familieleden en de politie

tussenkomen. Uzelf, S., S. en V. werden naar het ziekenhuis gebracht. S. was gewond aan zijn hoofd en moest geopereerd worden. Jullie werden tevens meegenomen naar het politiekantoor. De politie verhoorde de betrokken partijen, stelde een PV op en hield u en uw neven 48 uur vast. S., S. en V. dienden klacht in tegen u bij de politie en de zaak werd aanhangig gemaakt bij de gemeentelijke rechtbank van Kaçanik. Tot nu toe bent u echter nog niet voor de rechtbank moeten verschijnen. Daarnaast meldden uw neven aan de politie dat ze een vendetta gingen starten tegen u. U vernam dit omdat iedereen er over praatte en de politie raadde u aan om binnen te blijven. U contacteerde de dorpsoudsten met de vraag om te bemiddelen maar dit had geen resultaat. Bemiddelingspogingen van de politie haalden evenmin iets uit. In augustus 2009 werd uw zoontje bijna omvergereden door een wagen. De bestuurder was de zoon van S.. U diende geen klacht in maar meldde dit voorval aan de dorpsoudsten. Daarnaast sloten uw neven uw gemeentelijke leiding voor afvalwater af. Tijdens de laatste maanden voor uw vertrek reisde u naar Macedonië om op familiebezoek te gaan, waarvoor uw neven u toelating gaven om uw woning te verlaten (besa). Ongeveer drie weken voor uw vertrek verliet u 's avonds uw woning om de burens te bezoeken. Toen u buitenkwam hoorde u twee schoten en vluchtte u meteen naar binnen. U diende geen klacht in maar contacteerde de dorpsoudsten. Zij raadden u aan om te vertrekken en hielpen u zelfs met uw vertrek. De volgende dag kwam een onbekende persoon, een zekere A. u en uw gezin halen en hij bracht jullie naar een onbekende plaats. Drie weken later bent u met uw gezin vertrokken uit Kosovo, op 25 juni 2010. Op 28 juni 2010 diende u in België een asielaanvraag in.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uitgereikt op 3 maart 2010 te Prishtinë; uw geboorteakte uitgereikt op 22 juni 2010 te Hani i Elezit."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- uit de beschikbare informatie blijkt dat bloedwraak of vendetta een Albanees gewoonterecht is dat fundamenteel onverenigbaar is met de normen van een rechtstaat. Het is dan ook allerminst aannemelijk dat verzoekers neven enerzijds bloedwraak zouden uitroepen in het politiebureau en anderzijds ook nog officieel klacht zouden indienen bij de politie en een rechtszaak zouden opstarten;
- uit de beschikbare informatie blijkt dat bloedwraak in Kosovo nauwelijks nog bestaat en dat het gebruik ervan door velen als achterhaald wordt beschouwd;
- uit verzoekers verklaringen blijkt nergens dat hij geen beroep kan doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Verzoeker nam nooit het initiatief om zijn geschil over de doorgangsweg en de afvoerleidingen aanhangig te maken bij de rechtbank. Hij raadpleegde ook geen advocaat. Hij liet bovendien na om de politie te contacteren en een klacht in te dienen toen zijn zoon bijna werd omvergereden en toen hij meende dat hij werd beschoten. Hoewel hij verschillende keren aangaf niet tevreden te zijn over het optreden van de politie van Kaçanik heeft hij nooit een poging ondernomen om zich te wenden tot hogere autoriteiten of tot de in Kosovo aanwezige internationale autoriteiten;
- verzoekers bewering dat zijn zoon opzettelijk bijna zou zijn aangereden berust op een persoonlijk vermoeden dat hij niet staaft aan de hand van concrete feiten of elementen. Van de door verzoeker aangehaalde schietpartij kan hetzelfde gezegd worden. Uit niets blijkt dat de schoten op verzoeker gericht waren.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofddeorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen. Hij stelt dat de commissaris-generaal in zijn beslissing zelf stelt dat niet volledig kan worden uitgesloten dat elementen van het traditionele gewoonterecht in bepaalde regio's verder worden gebruikt. Verzoeker wijst erop dat hij uit een dorpje dichtbij de grens met Macedonië komt, waar allerlei traditionele gebruiken nog steeds worden gehanteerd en waar de mensen de politie niet vertrouwen en nog steeds hun toevlucht nemen tot de dorpsoudsten.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft immers terecht gesteld dat uit de beschikbare informatie blijkt dat bloedwraak een Albanees gewoonterecht is dat fundamenteel onverenigbaar is met de normen van een rechtstaat en dat het dan ook allerminst

aannemelijk is dat verzoekers neven enerzijds bloedwraak zouden uitroepen in het politiebureau en anderzijds ook nog officieel klacht zouden indienen bij de politie en een rechtszaak zouden opstarten. Verzoekers stelling dat niet volledig kan worden uitgesloten dat elementen van het traditionele gewoonterecht in bepaalde regio's verder worden gebruikt, doet hieraan geen afbreuk. Bovendien toont verzoeker zijn bewering dat in zijn dorp allerlei traditionele gebruiken nog steeds worden gehanteerd niet aan. Verder heeft de commissaris-generaal ook terecht gesteld dat uit verzoekers verklaringen niet blijkt dat hij geen beroep kan doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Verzoeker haalt wel aan dat de mensen in zijn dorp de politie niet vertrouwen en nog steeds hun toevlucht nemen tot de dorpsoudsten, maar dat verklaart niet waarom hij nooit het initiatief nam om zijn geschil over de doorgangsweg en de afvoerleidingen aanhangig te maken bij de rechtbank, waarom hij geen advocaat raadpleegde en waarom hij nooit een poging heeft ondernomen om zich te wenden tot hogere autoriteiten of tot de in Kosovo aanwezige internationale autoriteiten. Tot slot geeft verzoeker geen verklaring voor de vaststelling dat zijn bewering dat zijn zoon opzettelijk bijna zou zijn aangereden berust op een persoonlijk vermoeden dat hij niet staaft aan de hand van concrete feiten of elementen. Hetzelfde kan gezegd worden van de door verzoeker aangehaalde schietpartij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER